

ת"פ 11002/07/20 - מדינת ישראל תביעות נגב נגד יונס אל פראוונה

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 11002-07-20 מדינת ישראל נ' אל פראוונה
תיק חיצוני: 255645/2020

בפני	כבוד השופטת אחינעם צוריאל
מאשימה	מדינת ישראל תביעות נגב
נגד	
נאשם	יונס אל פראוונה

החלטה

1. נגד הנאשם הוגש כתב אישום ביולי 2020 המייחס לו עבירה של פציעה כשעברין מזוין, לפי סעיף 335(א)(1) לחוק העונשין תשל"ז - 1977. לאחר מספר דיונים מקדמיים, כפר הנאשם במיוחס לו, והתיק נותב לשמיעת הוכחות.
2. ביום 11.9.22 נקבע התיק לשמיעת ראיות תביעה והגנה ובמידת האפשר אף לסיכומים בע"פ ליום 28.2.23, מהשעה 10:00 ועד השעה 15:00. נוכח ההסכמות בין הצדדים, זומנו לדיון שלושה עדי תביעה בלבד.
3. יום לפני מועד ההוכחות, ביום 27.2.23, הגישה המאשימה בקשה לתיקון כתב האישום על דרך של הוספת עד תביעה. עוד באותו יום ניתנה החלטה כי הבקשה תידון בפתח הדיון, בשל סמיכות הזמנים, ונוכח צירוף תגובתו הלקונית של ב"כ הנאשם לפיה הוא מתנגד לבקשה.
4. בפתח דיון ההוכחות חזרה המאשימה על בקשתה לתיקון כתב האישום. נטען כי מדובר בעד משמעותי ורלוונטי, אשר בשל שגגה נשמט מרשימת עדי התביעה, והודעתו הועברה לעיונה של ההגנה כחלק מחומר החקירה. יחד עם זאת, הודיעה ב"כ המאשימה כי אף אם יעתר בית המשפט לבקשת התיקון אין באפשרותו של העד להתייצב לעדות בבית המשפט בהתראה כה קצרה, ולא ניתן יהיה להשלים את שמיעת הראיות במועד שנקבע.
5. לאחר שנשמעה התנגדותו של הנאשם לבקשה, ולאחר שמצאתי כי מדובר בעדות מהותית שתסייע לחקר האמת, ושקלתי את מכלול השיקולים, נעתרתי לבקשת המאשימה לתיקון כתב האישום. עם זאת, לאור התנהלותה של המאשימה שהובילה לביטול זמן שיפוטי יקר, ובהתאם לתקנה 21 לתקנות סדר הדין הפלילי תשל"ד - 1974, הוריתי למאשימה להבהיר מדוע שבית המשפט לא ישית עליה הוצאות בגין ביטול זמנו של בית המשפט.
6. בסופו של יום, לאחר שב"כ הנאשם וויתר על חקירתם של שניים מעדי התביעה, במועד ההוכחות שנקבע נשמעה

עמוד 1

עדותו של עד אחד, ונקבע מועד נוסף להשלמת פרשת התביעה ולשמיעת פרשת ההגנה ליום 7.5.23.

7. ביום 1.3.23 הוגשה תגובת המאשימה. נטען כי המאשימה עשתה כל שביכולתה על מנת לייעל ולחסוך מזמנו של בית המשפט. עוד נטען כי בשל עומס העבודה ביחידת התביעות ישנן תקלות רבות בכתבי האישום המוגשים לבית המשפט, אך המאשימה שואפת למקצועיות, עורכת בדק בית ועושה מאמץ למנוע מקרים דומים.

8. לאחר שעייתי בתגובת המאשימה, אני סבורה כי התנהלות המאשימה מספיקה על מנת להקים סמכות לפסוק הוצאות נגדה מכוח תקנה 21 לתקנות סדר הדין הפלילי תשל"ד - 1974, ומכוח סמכותו הטבועה של בית המשפט.

9. אין כל מחלוקת שפסיקת הוצאות היא צעד חריג בהליכים פליליים. עם זאת, אני סבורה כי אין מקום לפרש בצמצום יתר את הוראות תקנה 21 בכל הנוגע להתנהגות המדינה. פירוש מצמצם יהיה בו תמריץ שלילי למדינה לשמר מנהגים רשלניים שלה. הטלת הוצאות היא כלי להכוונת התנהגות ועשויה לקדם מגמות חיוביות ומידתיות גם במשפט הפלילי. ראו למשל דברי כב' השופט (כתוארו אז) רון שפירא בע"פ (חיפה) 3270/08 **מדינת ישראל נ' מזיד חמיד חדיד**.

"מחדלי ניהול הדין ע"י התביעה יכול שיצדיקו, בבוא העת, פסיקת הוצאות כנגדה וזאת בהתאם לתקנה 21 לתקנות סדר הדין הפלילי, תשל"ד-1974. סבור אני כי יש לתת לתקנות אלו פירוש מרחיב וצד המנהל את ההתדיינות בצורה רשלנית הגורמת לדחיית מועד סיומו של המשפט והארכת ההתדיינות שלא לצורך, מוסמך בית המשפט לחייבו בהוצאות המשפט, זאת ללא כל קשר לתוצאותיו."

10. תקנה 21 עוסקת במעשה ובמחדל כאחד, ואין כל נפקות האם מדובר בזדון או ברשלנות. אני ערה לכך כי ההוצאות לא נתבקשו ע"י ב"כ הנאשם, והנאשם אף הצהיר בדיון שהוא מוותר על ההוצאות. עם זאת, סבורה אני כי במקרה זה יש להשית על המאשימה הוצאות לטובת אוצר המדינה.

11. התנהלות המאשימה במקרה זה גרמה בפועל לבזבז זמן שיפוטי - הן באי ניצול מלא של הזמן שהוקצה לניהול ההוכחות ביום 28.2.23 והן בצורך בהקצאת זמן שיפוטי נוסף ליום 7.5.23. הבקשה לתיקון כתב האישום הוגשה יום אחד לפני מועד ההוכחות, ורק בבוקר הדיון נמסר לבית המשפט כי עד התביעה הנוסף לא יוכל להתייצב. בטווח הזמנים הקצר אין כל אפשרות לנצל את הזמן השיפוטי הנוסף שהוקצה לסיום שמיעת הראיות.

12. המאשימה טענה לתקלות בניסוח כתב האישום ולהשמטת עד תביעה בשל שגגה. כתב האישום הוגש ביולי 2020, אך הטעות לא נתגלתה במשך מספר ישיבות, לרבות מספר ישיבות גישור וישיבת מענה, ואף לאחר שכבר הוגש כתב אישום מתוקן ביום 19.5.21 בשל טעות (נוספת) ברשימת עדי התביעה. בסופו של יום, הטעות נתגלתה ברגע האחרון ממש ובית המשפט עודכן יום לפני מועד ההוכחות.

13. על אף העומס המוטל על יחידת התביעות, התנהלות רשלנית ובלתי מאורגנת של המאשימה אינה גזירת גורל. חובה על המאשימה לבצע מלאכתה כראוי מלכתחילה. חיוב צד להליך בהוצאות משפט אין משמעותו "עונש" או "קנס" אלא תכליתו לשפות את הקופה הציבורית, אף אם באופן חלקי, בגין ההוצאות הכרוכות בניהול ההליך, ולהביא להפנמת העלויות. יומנו של בית המשפט עמוס לעייפה. הזמן השיפוטי הוא המשאב היקר ביותר של מערכת המשפט, וממומן מכספי הציבור. במקום דיון זה, שלשמיעתו הוקצה זמן שיפוטי, ניתן היה לשמוע דיון בתיק אחר המחכה לתורו. תפקידו של בית המשפט לשמור על המשאבים השייכים לציבור ועליו להכווין התנהלות דיונית ראויה, בין השאר, באמצעות הטלת הוצאות.

14. תגובת המאשימה לא לימדה על הפנמה כלשהי של הליקויים בהליך, על כן, לא מצאתי כל סיבה להימנע מהטלת הוצאות על המאשימה.

15. לאור זאת אני מטילה על המאשימה תשלום הוצאות בסך ₪ 3,000 לטובת אוצר המדינה. ההוצאות ישולמו בתוך 90 יום.

המזכירות תמציא ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, כ"ח אדר תשפ"ג, 21 מרץ 2023, בהעדר הצדדים.